

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยข้อจำกัดในการบำบัดโรคเบื้องต้น

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยข้อจำกัดในการบำบัดโรคเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การบำบัดโรคเบื้องต้น” หมายความว่า การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วย และการบำบัดเบื้องต้น เพื่อแก้ปัญหาการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ การบรรเทาความรุนแรงหรืออาการของโรค ให้ผู้ป่วยพ้นจากภาวะการเจ็บป่วยหรือภาวะวิกฤต

ข้อ ๔ ผู้ที่มีสิทธิทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามระเบียบนี้ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และใบอนุญาตไม่หมดอายุ รวมทั้งต้องไม่เป็นผู้ถูกลงโทษพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๕ การบำบัดโรคเบื้องต้นให้คำนึงถึงพื้นที่ในชุมชนเป็นหลัก โดยให้มีการประเมินและทบทวนระเบียบนี้ทุกห้าปี

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนจะต้องกระทำการบำบัดโรคเบื้องต้นตามข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๗ การบำบัดโรคเบื้องต้นต้องดำเนินการตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๘ ในการบำบัดโรคเบื้องต้นถ้าจำเป็นต้องใช้ยาหรือเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา ให้ใช้ได้ตามคู่มือการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาที่สภาการสาธารณสุขชุมชนกำหนด

ข้อ ๙ การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามระเบียบนี้ ต้องบันทึกรายงานเกี่ยวกับประวัติของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ อาการและการเจ็บป่วย โรค การบำบัดโรคเบื้องต้นหรือการให้บริการตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข